In pncipio erat verbū ⁊ verbum
erat pncipiū in q̊ ⁊ p qd pr̄ crea
uit mūdū. Mūdꝰ .ꝯ. modis dicit̄.
Q̄nꝫ empireuꝫ
celū mōs ꝺꝛ. ꝑp
ter sui mūdici
aꝫ. q̄nqꝫ sēsibi
lis mōs q̇ a gre
cis pan a lati
nis oē̄ dictꝰ est
qꝛ pħs empié
um nō ɔgnouit Q̄nqꝫ sola regio
sublunaris mūdꝰ ꝺꝛ. qꝛ hec sola
animātia nob nō hꝫ de q̄ pnceps
mūdi hꝰ eicietur foras. Q̄nqꝫ hō
mūdꝰ ꝺꝛ qꝛ in se totiꝰ mūdi yma
ginē repsētat. Vnde a dn̄o ōmis
creatura dictꝰ ē ⁊ grecus ipsū mi
crocosmū .i. minorē mūdū vocat
Empireū aūt ⁊ sensibilē mūdum
⁊ sblunarē regionē creauit deꝰ .i.
de nihilo fecit. hoīeꝫ vero creauit
.i. plasmauit. De creatōe ergo il
loꝝ triū inqt legislator. In pn̄. c.
d. c. ⁊. t. i. cōtinēs ⁊ cōtentū id ē ce
lū empireū ⁊ angelicā naturā. ter
ram id ē matiā ōmū corpoꝝ id ē
q̄tuor elemē ⁊ hᵒ ē mūdū sensibi
leꝫ ex hijs ɔstantē. Quidā p celū
supiores ptes mūdi sensibilis in
telligūt. p terrā īferiores ⁊ palpa
biles. vbi nos hēmꝰ deꝰ. hebreꝰ
hꝫ eloym. qd tā singulare q̄ plu
rale est id ē deꝰ vel dij. qꝛ tres per
sone vnꝰ deꝰ creator est. Cū vero
dixit moyses. creauit: triū errorēs
elidit. platonis. aristotelis. epi
curi. Plato dixit tria fuisse ab et̄
no. deū. ydeas. ylem ⁊ in pncipio
temporis de yle mūdū factuꝫ fuisse
Aristoteles duo. mōm ⁊ opificē
q̄ de duobꝰ pncipijs .s. materia ⁊

Hᵒ ē qd ī textu
legit̄. Preposte
em exponit. M.
clausulā. In pn̄
cipio creauit de
us celū ⁊ terrā
singula vba per
ordinem.

forma opatꝰ est sine pncipio ⁊
opatur sine fine. Epicurꝰ duo ina
ne ⁊ athomos ⁊ in pncipio nat̄a
quosdā athomos solidauit ī ter
rā. alios in aquā. alios in aera.
alios in ignē. Moyses vero solū
deū eternū pphetauit ⁊ sine p̄iacē
ti materia mūdū creatū. Creatus
autē est in pncipio id ē in filio et
iterandū ē in pncipio sic. In pn̄
cipio. c. d. c. ⁊ t. in pncipio .s. tem
poris. coeua enī sunt mūdꝰ ⁊ tp̄s
Sicut antē solus deꝰ eternus sic
mundꝰ sempiternꝰ est idest sēper
eternꝰ idest temporalit̄ eternꝰ. ā
geliquoqꝫ sempiterni. Vel in pn̄
cipio omniū creaturaꝝ creauit ce
lum ⁊ terrā idest has creaturas
p̄mordiales fecit ⁊ sil̄. Sed qd sil̄
factū est. simł
dici nō potuit.
Licet enim hic
priꝰ nomietur
celū q̄ terra. tn̄
scriptū ē Inicō
tu dn̄e t̄rā fun
dasti et opera
manuū tuaruꝫ
sūt celi. hᵒ ac cre
atōnē mūdi p̄
libatā sub opi
bus. 6. dieꝝ ex
plicat scriptꝰ ā
insinuās tria.
creatōeꝫ. dispo
sitōeꝫ. ōrnatū In p̄
mo die creatō
nē ⁊ quādā dis
positōꝫ In secū
do ⁊ t̄cō disposi
tōem i reliq̄s t̄
bꝰ ōr̄tū.

Sicut q̄ citoo cu
los apio statiꝫ
acies mea soleꝫ
icit in orientem
qd nō faceret n̄
multa aeis spa
cia q̄ sūt int̄ me
⁊ solē trāsuola
ret quā momēta
neā tn̄ suolatōꝫ
si velim explica
re scpe addā p̄ꝰ
⁊ post Sic priꝰ
tn̄sit acies mea
aereꝫ vicinū pꝰ
aereꝫ q̇ ē sup al
pes pꝰ aerē q̇ ē
sup alias t̄ras
vs̄ ad oceanuꝫ
pꝰ aerē q̇ ē sup
oceanū ⁊ tād tā
git solem. ⁖

De p̄maria mōi ɔfusiōe

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-258/0004
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG